

Народи всіх країн! Посилійте боротьбу за усунення загрози ядерної війни, за запобігання гонці озброєнь у космосі та її припинення на землі!

Добивайтеся повної ліквідації ядерної зброї!

(із закликів ЦК КПРС до 68-ї річниці Великої жовтневої соціалістичної революції).

Молодь України Рад гаряче відгукується на заклик Радянського комітету захисту миру про проведення Тижня дій за роззброєння. Про мітинг, який відбувся у рамках Тижня в Олександрії, читайте на 1-й стор.

«Маленьке чудо» — так назвав колись гол видатний футбольний тренер В. О. Маслов. Дійсно, уявити найпопулярніший вид спорту без забитих м'ячів неможливо. Тому, як правило, в центрі уваги болільників — бомбардир. Розповідь про нападаючого кіровоградської «Зірки» М. Калиту читайте у сторінці «Старт» (3 стор.).

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 31 жовтня 1985 року

№ 132 (3639).

Ціна 2 коп.

У соціалістичному змаганні серед КМК підприємства бригада токаря механоснарядного цеху № 2 Кіровоградського ремонтно-механічного заводу імені Таратута (керівник М. Дрозд, групномсорт Ю. Матієнко) займає ведучі місця. Посилено увага членів КМК — до питання раціонального використання матеріалів, будівельних проявів безгосподарності. Нині на їх робочому календарі — лютий 86-го. На знімку: іде обговорення розділу «Удосконалення соціалістичних виробничих відносин, системи управління і методів господарювання» проекту нової редакції Програми КПРС.

Фото В. ГРИБА.

ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ НОВОЇ РЕДАКЦІЇ ПРОГРАМИ КПРС

МИ—ЗА МИР!

Проект нової редакції Програми КПРС, який був опублікований у пресі, не залишив байдужим нікого. Адже у цьому знайшло своє відображення прагнення радянського народу до миру. Бо ціну йому ми знаємо. Сімнадцятирічним дітям я у 1941 році пішла на фронт. Бачила потворні рани, нанесені ворогом нашій землі, вносила з поля бою бійців, ховала друзів, брала участь у форсуванні Дніпра, зустрічала свято Перемоги.

Мої діти народилися після війни. Вивчилися, працюють. Виховують своїх дітей. Живуть і трудяться спокійно, бо знають, є сила, здатна захистити їх від загрози нової війни. Адже це в інтересах моїх дітей і онуків, в інтересах всіх чесних людей планети. КПРС, Радянська держава відстоюють широкі конструктивні програми заходів, спрямованих на припинення гонки озброєнь та

роззброєння, забезпечення миру і безпеки народів. І немає більш благородної мети, ніж збереження миру.

Н. МІРОШНИЧЕНКО,
ветеран Великої Вітчизняної війни.
м. Кіровоград.

ВИРІШУЄМО КОЛЕКТИВОМ

Нову хвилю політичного і трудового піднесення викликав у механізаторів нашого господарства опублікований у пресі проект нової редакції Програми КПРС. «Треба буде завершити переведення сільськогосподарства на індустріальну основу, — говориться в проекті нової редакції Програми КПРС, — повсюдно впровадити наукові системи ведення господарства, інтенсивні технології, поліпшити використання і підвищити родючість землі, добитися значного зростання врожайності всіх сільськогосподарських культур і про-

дуктивності тваринництва, зміцнити кормову базу, забезпечити сталість сільськогосподарського виробництва, послабити його залежність від несприятливих природно-кліматичних умов, виключити втрати врожаю».

Усвідомлюючи, що успіх справи вирішується в трудових колективах, механізатори нашого колгоспу з року в рік поліпшують культуру землеробства шляхом застосування інтенсивних факторів примноження віддачі кожного гектара землі, прагнуть за будь-яких погодних умов збільшувати врожайність зернових і технічних культур. Ось і нинішнього року навіть за несприятливих умов ми одними з перших в районі успішно закінчили збирання пізніх технічних культур і домоглися непоганої врожайності. Тан, кожен гектар кукурудзи видав по 43 центнери зерна. Добилися цього завдяки наполегливій праці механізаторів.

Зробимо все для того, щоб успішно виконати завдання ленінської партії.

І. КАМЧАТНИЙ,
молодий комуніст, механізатор колгоспу імені Гагаріна.
Кіровоградський район.

ТИЖДЕНЬ ДІЙ ЗА РОЗЗБРОЄННЯ

Це потрібно кожному

Той день Тижня дій за роззброєння був особливим: лєнінському комсомолу виповнилося 67. І комсомольці міста, і ветерани, котрі зібралися на мітинг в центрі Олександрії — на площі імені Леніна, певно, не полишала думка про це. Про те свідчили їхні урочисті обличчя, їхні слова, сповнені високого пафосу. Говорили про найважливіше — про збереження миру на Землі, про припинення гонки озброєнь, про своє бажання не допустити мілітаризації космосу...

А почалася маніфестація о п'ятнадцятій годині. Саме у цей час з різних кінців міста рушили у напрямі центру колони з транспарантами, прапорами. Під звуки духової музики крокували учні шкіл та середніх спеціальних навчальних закладів, представники промислових підприємств і шахт Олександрії до пам'ятника вождеві. Цьому передували антивоєнні мітинги, які відбулися в усіх трудових колективах, в усіх школах, училищах і технікумах. І мітинг на головній площі міста ніби підсумував їх, сплавив воєдино волю усіх олександрійців: не допустити нової війни.

Відкрив мітинг перший секретар міського комітету комсомолу Анатолій Юнак. Він розповів про ударні справи 15-тисячного загону комсомолів міста. Так, більше шести тисяч спілчан Олександрії змагаються нині за право підписати рапорт XXVII з'їздові КПРС. В авангарді трудового суперництва йдуть 142 комсомольсько-молодіжні колективи.

Завдяки праці кращих трудівників Олександрії, сказала, виступаючи на мітингу, другий секретар міському Компартії України С. А. Балазани, ми з кожним днем наближаємо той день, коли стануть дійсністю грандіозні

плани партії. Йдучи назустріч черговому партійному з'їздові, радянські люди роблять усе для того, аби забезпечити дальший розквіт рідної країни. І, обговорюючи сьогоднішній проект нової редакції Програми КПРС, комуністи ще раз заявляють усьому світові про те, що вона спрямована на мирне будівництво, на благо усіх народів, на зміцнення дружби й добросусідського співробітництва з усіма країнами.

Про те, що нинішнє покоління радянської молоді, комсомольці 80-х і надалі гідно продовжуватимуть справу старших поколінь радянських людей, що вони сповнені бажання зберегти мир, зміцнити його трудом, на благо рідної Вітчизни, говорили електромонтажник-схемник заводу «Автомаш» Василь Косенко, учениця медучилища Олена Лундина та інші. І можна зрозуміти схвильованість голови міської Ради ветера-

нів комсомолу А. Т. Криуленко, яка навила у своєму виступі кілька конкретних прикладів, які підтверджують традиції комсомолу, його націленість на великі діла залишаються законом життя спілчан міста, втілюються в нові ударні справи. Нам для того потрібен мир, сказала Антоніна Тимофієва, щоб жити і творити для людей, щоб будувати новий справедливий світ без воєн.

Мітинг одногласно прийняв резолюцію, яку вирішено направити на адресу Організації Об'єднаних Націй. В цьому документі ще раз заявлено волю молодих олександрійців до миру, їхнє прагнення добитися припинення воєнних приготувань на землі і в космосі.

Учасники мітингу також поклали квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну.
Наш кор.
м. Олександрія.

Юність моя — комсомол!

Під таким девізом проходив у Кіровограді конкурс вокально-інструментальних ансамблів, присвячений 67-й річниці з дня народження комсомолу. У ньому взяли участь ВІА промислових підприємств та навчальних закладів міста. Вечір відкрив перший секретар міського комітету комсомолу ЛКСМУ Володимир Кулик.

Від імені ветеранів комсомолу на вечір-конкурс виступили П. В. Сидяк і О. Т. Чибісова. Вони побажали учасникам конкурсу творчих удач, комсомольського запалу й ентузіазму, ідейної зрілості. Високу виконавську майстерність і сценічну культуру продемонстрували учасники ВІА «Гарний настрій» під керівництвом О. Агурі (виробничого об'єднання «Друкмаш»). Їм і присуджено в конкурсі перше місце. Друге місце дісталось тетям дружинників — ВІА «Гарний настрій» СПТУ № 14, яким керує Яніс Лукшевіч. Ансамблем Кіровоградського ВЛУЦА «Ровесник» присуджено третє місце.

Наш кор.

І праця, і шана

Зустрічати свято в праці — давно стало доброю традицією Ленінського ком-

сомолу. Ось і 29 жовтня, в День народження комсомолу, Знамянський міський комсомол одержав рапорт про виконання п'ятирічки від комсомольсько-молодіжного колективу дорожнього ресторану міста (групкомсорт В. Кошмільок).

По праці і шана, нажуть у народі. Тож, після ударної праці на суботнику, що відбувся напередодні, зібрався комсомольський актив міста у Палаці культури залізничників на святковий вечір вшанування знамянської комсомолії. На нього були запрошені ветерани комсомолу Ф. І. Горбунов, С. С. Шварц, голова ради ветеранів комсомолу І. М. Ткаченко. Затамувавши подих, слухав зал виступ колишнього вчителя Федора Івановича Горбунова: «Сучасна молоді і боротьба за мир», у якому ветеран згадавав і свою фронтову юність.

Цікавими були розповіді гостя XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Москві вчительки Знамянської СШ № 2 Наталії Аністратенко, слюсаря Знамянського локомотивного депо Сергія Чайки, що виконував свій інтернаціональний обов'язок в Афганістані.

Концертну програму вечора склали виступ народної агітбригади Палацу культури залізничників з програмою «За мир і роззброєння» (керівник М. П. Новиков) та музична програма «Пісня в боротьбі за мир».

В. ПОНОМАРЕНКО,
заорг Знамянського міського ЛКСМУ.

БУДУТЬ ВИЩИМИ ЗДОБУТКИ

ТВАРИННИЦТВО - УДАРНИЙ ФРОНТ

Звістка про повернення з туристичної подорожі по Болгарії доярки Василини Уманець швидко розійшлася по четвертій молочно-товарній фермі. Перед початком ранкового доїння корів комсомолку оточили подруги.

— Ну як, сподобалося? — цікавилися.

— Чудово! — посміхалася Василина. — Ось управимося — обов'язково все розповім. А що нового тут, у нас на фермі? Адже цілих два тижні не була.

Друзі по-хорошому задржали Василину за її енергійність і наполегливість, професійне зміння і турботливий господарський неспокій. Ніби й недавно

працює, а вже стала відомою дояркою. Це вона найкраще закінчила минулий зимово-стійловий період утримання худоби і стала переможцем соціалістичного змагання серед молодих доярок району. Невдовзі виборола друге місце на районному конкурсі майстрів машинного доїння. За всі ці успіхи й удостоїлася честі — одержала безкоштовну туристичну путівку до Болгарії.

Комсомол імені Котовського за зразкове проведення попередньої зимівлі худоби нагороджений Почесною Грамотою ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Вклад у виробничу перемогу зробив кожний. Та

особливо вагомим виявився трудовий доробок молодих тваринників. До речі, друге і третє місця у районному змаганні слідом за Василиною Уманець зайняли доярки-комсомолки з їхньої ж четвертої молочно-товарної ферми Тетяна Васечева і Галина Бур'янська, а двадцятирічна трудівниця Поліна Коваленко теж відзначена за ударну працю туристичною до Болгарії.

Ще влітку на комсомольських зборах молоді тваринники вирішили взяти під свій контроль підготовку ферм до наступної зими. Треба було створити сприятливі умови для роботи в складний період господарювання з тим,

щоб досягти підвищення продуктивності дійного стада, забезпечити виконання підвищених соціалістичних зобов'язань, узятих на честь XXVII з'їзду КПРС.

Поки члени колгоспної будівельної бригади на чолі з С. Й. Кондрашовим лагодили вікна, двері, покриття, утеплювали їх, тваринники наводили порядок на території ферми, допомагали білити стіни, слідували за поповненням кормових запасів. З господарською розпорядністю оцінювали зроблене. Звернули увагу правління на п'ятий корпус, де ремонтних робіт було найбільше. Домоглися того, що були виклика-

ні майстри з МПМК і райсільгосптехніки, які замінили автопоїлки і транспортер, відремонтували годівниці.

Та чи не найвідповідальніше завдання було в молодого комуніста, головного зоотехніка колгоспу Григорія Воробйова: подбати про реконструкцію кормоцеху і пустити його в дію до початку зимівлі худоби. Нині кормоцех забезпечує потреби всіх трьох молочно-товарних ферм.

...Біля контори колгоспу встановлено «барометр» надойв молока. Стрілка стоїть проти цифри «9,8».

Такий середньодобовий вихід продукції на корову по колгоспу. По четвертій фермі він дещо вищий.

З перших днів зимівлі худоби трудову активність проявляють комсомолці. Попереду у змаганні Василина Уманець, яка вже надійшла більш як по 3000 кілограмів молока на корову, а середньодобовий надій довелася до 12 кілограмів. На цей показник і рівняються комсомолки. А значить щодобовий надій зростатимуть.

А. ШУЛИМОВ.

Колгосп імені Котовського, Світловодський район.

РЕЙД

До хліба — як до хліба!

Бережливе ставлення до хліба — обов'язок кожного, хто так чи інакше причетний до його виробництва і реалізації. Цього разу об'єктом уваги рейдової бригади обласного штабу «КП» стали торговельні організації Кіровоградського райцентру.

Спочатку ми побували у центральному гастрономі Кіровоградської райспоживспілки. Перш за все впадо в око те, що продавець Л. І. Павлюченко знаходився на робочому місці без головної убори, обов'язкового для кожного продавця продовольчого магазину.

Далі. Увагу привернула табличка: «Хліб руками не чіпати!». Правильно. Але, уявивши себе в ролі покупця, відшукати вилку для хліба ми не змогли. Вдалося це лише після тривалих пошуків з допомогою продавця.

Склялося враження, що працівники хлібного відділу не дружать з нормами санітарії. Приміром, хліб знаходився на стелажі, чистота яких не вселяла оптимізму, а лоток з булками розташували на ящику з консервними банками.

На стелажі залишалося не більше трьох десятків київських калачів — на цьому практично і обмежувалася як широта асортименту, так і товарний запас у цілому. Врахуймо, що час перевірки припадав на 17—18 годину, отож, потім покупців умість «справився» з таким бідним запасом. Як далі стало відомо, для місцевих жителів увійшло в звичку купувати хліб у центрі Кіровограда, інших магазинах, але ні в якому разі не розраховуючи зробити це у своєму гастрономі.

Ми попросили пояснити почуте і побачене в. о. директора гастронома Л. А. Саніну, яка, до речі, працює товарознавцем, і, як ніхто інший, повинна відповідати за асортимент і забезпеченість гастронома, зокрема, і хлібобулочними виробами. Із розмови з'ясувалося, що навіть немає журналу по заявках на хліб і хлібобулочні вироби хлібозаводу, нормативних документів по нормі відпуску хліба в одні руки. Тут хліб беруть скільки кому завгодно і (доводиться!) який привезуть. Ось і в день переві-

ки гастроном отримав лише два найменування виробів. До речі, при контрольному зважуванні київських калачів ми виявили недовагу на десять калачів в розмірі один кілограм п'ять грамів.

Запити покупців на хлібні вироби тут узагалі не вивчають.

Залишає бажати кращого і культура обслуговування покупців. У книзі скарг і пропозицій багато претензій покупців, але адміністрація гастронома дивиться на них крізь пальці, відбуквує формальними відповідями або ж узагалі залишаючи скарги і пропозиції без уваги. Ось, приміром, скарга аж від 8 серпня ц. р. ще й досі не розглянута.

Незабаром рейдова бригада побувала у кафеції ж райспоживспілки. З поставками хліба тут справи кращі. Але є недоліки, пов'язані з реалізацією і бережливім ставленням до хліба. Скажімо, хліб тут нарізають так: один шматочок на копійку. А треба було б — два шматочки на копійку. Адже такий підхід до справи дозволить добитися значної економії цінного продукту.

І відходів тут ще багато. Але ось уже півтора місяця харчові залишки, в тому числі і хлібні, не вивозяться на відгодівельні комплекси. А черствий хліб знову відправляється на хлібозавод, в той час, як заклади громадського харчування, як ніякі інші організації, повинні на практиці пропагувати блюде, виготовлені з черствого хліба, включаючи їх у меню.

Що ж на все це скажуть у райспоживспілки, зокрема, її голова З. Р. Черно-вол?

Рейдова бригада: Н. КУЗНЕЦОВА — інструктор обкому комсомолу, член обласного штабу «КП», Т. ПЕТРУНИЧ — технолог комбінату громадського харчування Ленінського району м. Кіровограда, член спецгрупи обласного штабу «КП», О. КО-ВАЛЬЧУК — секретар комітету комсомолу кооперативного технікуму, член спецгрупи обласного штабу «КП».

Кіровоградський район.

У ТІСНІЙ СПІВДРУЖНОСТІ

...Комсомольський «уазик» загальмував біля воріт автогаража районного споживчого товариства о 7 годині 45 хвилин. Здавалося б, ранкову тишу вже давно мали порушувати голоси водіїв, які повинні були готувати автомобілі в рейс. Однак збігли хвилини за хвилинами, а подвір'я гаража пустувало. І лише цілий сторож та диспетчер без особливого захоплення поглядали на народних контролерів та членів штабу

«КП», які проводили плановий рейд-перевірку раціонального використання робочого часу.

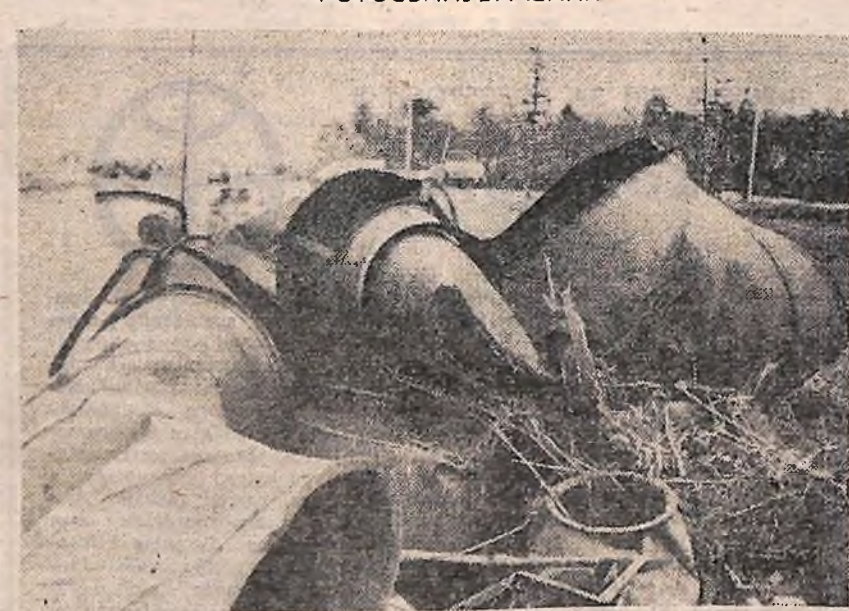
Через два дні з'явився черговий випуск «Комсомольського прожектора», де конкретним службовим особам вказувалося на серйозні недоліки в організації праці. А ще зазначено на засіданні районного комітету народного контролю до форм морального впливу додалися і матеріальні...

Практика проведення

роблення пам'ятки, де йдеться про основні моменти, на які слід звернути увагу.

Ось, наприклад, готуючи рейд-перевірку зимівлі худоби та раціонального витрачання кормів у громадському тваринництві, передбачали пошукати, чи є в наявності розпорядок роботи ферми і як його дотримуються працівники, наявність раціоналів годівлі тварин та їх відповідність продуктивності кормів, робота кор-

ФОТОЗВИНУВАННЯ

— Відділ робітничої і сільської молоді обкому ЛКСМУ? — почулося в телефонній трубі. — Запрошуємо членів обласного штабу «Комсомольського прожектора» взяти участь у пересувній виставці... безгосподарності на базі газонаповнювальної станції в Канатова, що в Кіровоградському районі. Приїдьте — вражень буде багато.

Справді, побачене на місці щойно зданої в експлуатацію ГНС перевершило найпохмуріші припущення. По всій прилеглій до станції території в неймовірному безладді розкидані уламки будівельних конструкцій, у кицети звалено рештки побутового вагончика, неподалік — «гора» різних труб тощо.

Директор новобудованої станції М. М. Тначенко пожалувався, що наші враження не досить повні: «Те, що ви бачите, — вне лиш третина залишеного тут мотлоху. Дещо придалося нам для власних потреб, решту ж будівельники просто... закопали».

Чи не занадто далеко зайшло розбазарювання соціалістичної власності? Це питання обласний штаб «КП» та редакція «Молодого комунара» адресує на чальникові БУ № 3 тресту «Кіровоградмашзавбуд» Е. І. ВАЛЮКАСУ та начальнику БМУ № 528 тресту «Запоріжсантехмонтаж» Л. М. ІВАНОВУ.

Фото М. ЦУКАНОВА.

моцехів і кормокухонь, забезпеченість спецодягом, наявність червоних куточків та кімнат відпочинку і т. д.

«Прожектористи» приділяють особливу увагу об'єктивності інформації і якості художнього оформлення випусків «Комсомольського прожектора». Протягом року у випусках районного штабу «КП» висвітлювалися матеріали в рамках операції «Кормоцех», «Хронометр», «Тепло», результати спільних рейдів «КП», штабу комсомольських оперативних загонів та комітету народного контролю по додержанню правил про «дажу спиртних напоїв», готовності сільськогосподарської техніки до весняно-польових робіт.

На думку членів штабу «КП», ефективність рейдів полягає не в кількості критичного матеріалу, а в конкретних заходах, які вживаються у відповідь на критику. Приміром, перевіркою було встановлено, що станом на 10 березня в колгоспі імені Кірова із 26 тракторів 2 невідремонтані. До 20 березня вказані недоліки були ліквідовані.

Інший приклад: в липні під час рейду «КП» було виявлено, що в магазині № 27 села Камбулівки продавець тов. Іванова продавала горілчані вироби після 19.00. Матеріали перевірки були передані на розгляд адміністрації. Повторний рейд, проведений у вересні, не виявив порушення правил торгівлі спиртними напоями.

У той же час в роботі районного штабу «КП» є ряд недоліків. Зокрема, на низькому рівні проходить навчання членів штабів та постів «КП». Головною причиною є проблема із забезпеченням якби. Не належному рівні працюють деякі штаби «КП» на місцях, передусім, у колгоспах імені Ілліча, «Шлях Леніна», імені XX з'їзду КПРС та ряді інших. Тут, як правило, деякі «прожектористи» уникують гострих кутів, намагаючись відбутись безадресною критикою. Роботу цих «КП» взято під контроль районних «прожектористів».

Досвід спільної роботи районного штабу «КП» і районного комітету народного контролю переконливо свідчить, що він взаємно збагачує і народних дозорців і «прожектористів», допомагає їм добиватися кращих результатів у контролі і ліквідації виявлених недоліків.

Я. МЕНДУСЬ, перший секретар Онуфріївського району ЛКСМУ, начальник районного штабу «КП».

НА ПОСТАМЕНТІ

Мисливець за голами

Візитна картка. Михайло Калита. Народився 27 вересня 1961 року. Нападаючий. Перший розряд з футболу. Футболом почав займатися у 1972 році в ДЮСШ «Карпати» міста Львова (перший тренер майстер спорту І. Кульчицький). В 1979—1981 роках грав у команді СКА (Львів), з 1982 року — у «Зірку». Кращий бомбардир команди 1982, 1983 та 1985 років. У складі «Зірки» зіграв 150 матчів, забив 41 гол.

В АНГЛІЇ їх називають «гармашами», в країнах, де розмовляють німецькою мовою, — «мисливцями за голами», в нас, найчастіше, «бомбардиром».

Високий на зріст Михайло Калита є й колоритною фігурою на футбольному майданчику. Мені довелося розмовляти з форвардом перед матчем «Зірки» із «Суднобудівником», де той забив важливий третій м'яч, остаточно закріпивши перемогу своєї

команди. На запитання, чим повинна відрізнятися гра нападаючого, Михайло відповів:

— Вмінням завершувати атаку команди. Це — головний фактор, який грунтується на майстерності та тактичному мисленні самого гравця.

Про вміння Калита забивати голи говорять той факт, що за чотири роки виступів у «Зірці» він тричі ставав головним бомбардиром команди. До речі, раніше це вдавалося лише Борису Петрову, Віктору Квасову та Олексію Кацману, але вони виступали більше сезонів.

До «Зірки» Михайло прийшов у 1982 році, маючи у своїй спортивній біографії кілька сезонів виступів за сильну на той час армійську команду міста Львова. У її складі він двічі ставав бронзовим призером першості республіки, виборював друге місце у чемпіонаті Збройних Сил країни.

З АПРОШЕННЯ до Кіровограда Калита сприйняв з радістю. Ілю-

зії особливих він не будував та розумів, що у «Зірці» існують усі умови для зростання власної майстерності. Того часу кіровоградський футбол переживав кризу, і форварда вбило випробувати свої сили у незвичних умовах, у яких перебувала команда на порозі нового сезону. Він мав довести, і в першу чергу самому собі, що зможе забивати голи й у складі менш сильного клубу.

Акліматизація Калита у новому колективі не затягувалася. Остаточне знайшов взаєморозуміння з партнерами ще в контрольних зустрічах, а з перших календарних ігор перейшов до свого головного обов'язку — забивати. Так, 4 квітня 1982 року Михайло у Полтаві вперше вийшов на поле у формі «Зірки», а вже через два тижні забив вирішальний гол у матчі з закарпатцями. Потім він забивав жданівцям і херсонцям, миколаївцям та подільцям, павлоградцям та ровенчанам... Всього ж у

тому сезоні Калита шістьнадцять разів вражав ворота суперників — небагато, не вистачало йому, щоб перебити рекорд «Зірки», встановлений ще у 1963 році Анатолієм Тагідінім (20 голів). Та то був перший чемпіонат форварда у новому колективі.

Наступний сезон «Зірка» почала найбільш невдаю. Перше коло команда завершила на останньому місці, вже у травні відбулася зміна старшого тренера. Дії гравців не були злагодженими, не вдавалися блискучі атаки, якими завжди славилася «Зірка». Досить сказати, що майже половину ігор команда так і не зуміла «розпечатати» чужих воріт. Калита і за таких умов залишився вірним своєму ігровому настрою — забив десять голів і напередодні готувався до нового сезону.

...Тридцять вісім хвилин матчу відкриття нового футбольного сезону в Кіровограді між «Зіркою» та «Суднобудівником». Прямо з гри на машині швидкої медичної допомоги кращого бомбардир команди було доставлено до лікарні. Перелом руки. Лікарі порадили не думати про футбол мінімум чотири місяці. Та вже рів-

но через сорок чотири дні (!) Михайло вийшов на гру проти керчан, щоправда, з гіпсом на руці, який зняли аж восени. До закінчення сезону нападаючий встиг лише двічі вражати у ціль.

А нинішнього року відбулося повернення Калита звання найрезультативнішого (13 голів). Головним «коньком» Михайла є небезпечна швидкість. У команді з ним з цього приводу може «посперечатися» хіба що Сергій Ралюченко. Елегантно кидаючи м'яча уперед, Калита ривком унікає переслідуючих і часто добивається успіху. Та не тільки швидкістю сильний цей нападаючий. Прихильники «Зірки» не раз переконувалися, що йому властиві гостре тактичне мислення, нестандартність дій та прекрасне чуття на рішучу гру біля воріт суперника.

Ось такий він, головний мисливець за голами кіровоградського футболу. Від нього ми чекаємо нових влучних ударів і бажаємо, щоб наступного сезону над трибунами усіх стадіонів доставлено ще частіше звучало: «Гол забив Михайло Калита — номер десятий!».

С. БОНДАРЕВ.

ФЕХТУВАННЯ

ПАМ'ЯТІ
СПАРТАКІВЦІВ
КРАСНОГІРКИ

Цілий тиждень в Кіровограді тривали поєдинки юних мушкетерів на призи пам'яті юних патріотів підпільної комсомольської організації «Спартак», що діяла в роки Великої Вітчизняної війни в селі Красногірка Голованівського району. В змаганнях взяли участь вихованці дитячо-юнацьких спортивних шкіл Києва, Львова, Ворошилограда, Олександрії і кіровоградські спартаківці.

З перших боїв лідерство захопила перша команда Києва — вагомий внесок в копиліці свого колективу мали рапіристи. А ось київські шаблісти командою поступились кіровоградцям. Третіми тут були олександрійці.

І в особистому заліку серед рапіристів перемогли кияни — попередку Віктор Капустинський (молодша вікова група) та Олександр Чуренко. А вихованець кіровоградського тренера А. Д. Грабаря (ДСТ «Спартак») Едуард Дорош став бронзовим призером.

У шаблістів сильнішими були львів'яни Юрій Горюхов та Ігор Черненко. У двійчат-рапіристок перемогли киянки Наталя Ковтанюк (молодша група) та Олена Лейш. В обох групах успіху домоглися також шаблісти столиці України — «золото» здобули Михайло Тараканов та Володимир Лузанов.

В комплексному заліку найбільше очок набрали фехтувальники першої команди м. Києва — 688. На другому місці кіровоградці — 482. У львів'ян — 292, в олександрійців — 181.

Турнір юних фехтувальників пам'яті «Спартак» стане традиційним.

Наш кор.

ЛІДЕРИ
НЕ ПІДВОДЯТЬ

КЛИЧЕ СПАРТАКІАДА

ПРО майстерські висоти вона не мріяла. Просто хотіла бути сильною, міцною, спритною, енергійною. Захоплювалась волейболом і легкою атлетикою. Та якось почув, що обирає ДСТ «Авангард» проводить набір до секцій з хокею на траві — тренер Володимир Федорович Шептицький підбирав спортсменок, які були фізично загартованими, захоплювались ігровими видами спорту. І учениця Кіровоградської СШ № 14 Світлана Харченко вирішила спробувати свої сили на хокейному майданчику.

Миттєва реакція, швидкість під час комбінацій-

ної гри, рішучість в найбільш небезпечних ігрових ситуаціях вивели Світлану в число лідерів новоствореного колективу.

В. Ф. Шептицький вимагав повної віддачі сил, вміння грати колективно. Фізична підготовка, висока напруга під час «награвання» тактики. Деякі її подруги просто-напросто не витримали труднощів і залишили секцію. Серед найбільш витривалих і відданих команді була Світлана. І її помітили під час турнірів з межами області. Її і Гульнару Амесу. Світлану включили до складу юнацької збірної республіки, а Гульнару — в збірну респуб-

ліканської ради ДСТ «Авангард».

Зональний турнір в закарпатському місті Виноградному. Збірна України після команди Москви займає друге місце. Тут Світлана Харченко ще раз довела, що вміє внести і свій скерб в колективну гру. Тож виправдала сподівання тренера, і її запрошують на фінальні ігри першості країни в Ташкент. Тут команда України стала бронзовим призером. Медаль такого гартунку отримала й кіровоградка Світлана Харченко.

Через три дні хокеїстки Шептицького виїжджають на фінальні змагання, результати яких входять до заліку ІХ Спартакіади України. На республіканських іграх подружки С. Харченко були сьомими. Тепер орієнтир — на призове місце.

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімку: Світлана ХАРЧЕНКО.

Фото М. САВЕНКА.

ФІЗКУЛЬТУРА — ТОБІ І ВСІМ

ЩОБ ПОБИТИ
СВОЇ РЕКОРДИ

У ДОСКОНАЛЮЮЧИ свою роботу по фізичному вихованню наших учнів, ми передусім намагаємось використати час, що визначений навчальною програмою. Та й після лекцій, практичних занять немає пауз — починають працювати спортивні секції. В них мають свій інтерес майже 90 процентів всіх учнів СПТУ: у футболі — 20 чоловік, баскетболіст — 34, волейболіст — 34, боксом захоплюється 18, класичною боротьбою 16, плаванням 10, настільним тенісом 20, шахами 27. А найбільша масовість в групах ГПО, клубі любителів бігу «Зв'язківець». Легкою атлетикою, скажімо, постійно займається 436 юнаків і дівчат. Найчастіше ми практикуємо кросові забіги.

«Стартують всі!» — під таким девізом в кожній навчальній групі влаштовуються спортивно-масові заходи, завдяки яким на старти ми виводимо максимальну кількість учнів. А потім загальноучилищні турніри. Наприклад, в минулому навчальному році було влаштовано дванадцять масових змагань з участю всього колективу фізкультури: Тижні призовника, оздоровчого бігу, туриста, стрільця, плаця, масовий легкоатлетичний пробіг, огляд фізичної підготовки нового набору та інші. Наприклад, під час Тижня призовника нормативи ГПО складали 524 юнаки, а в дні огляду нового набору перевірено, які висоти можуть взяти 440 юнаків та дівчат, котрих тільки-но прийнято на навчання.

Це — основа — залучати учнів до змагань, що проводяться безпосередньо в колективі фізкультури. Крім цього — участь в районних, міських, обласних поєдинках. 17 разів виходили на старти такого рангу 160 наших вихованців.

І ЗНОВУ змагання в колективі — це вже за нашою спартакіадною програмою. Найбільша масовість в турнірах з легкоатлетичного кросу (320), баскетболу (350),

плавання (272), волейболу (233), лижних гонок (320), футболу (101).

Активізація роботи в секціях, участь у змаганнях дали неабиякі наслідки — підготовлено 665 значківців ГПО, 740 спортсменів масових розрядів, 7 першорозрядників, одного кандидата в майстри спорту (при загальній кількості 803 учні).

А ось імена кращих наших вихованців. Ми пишаємось братами Олександром і Станіславом Крааченками, котрі виконали нормативи кандидатів у майстри, боксером Олегом Буличовим та Олександром Махінським, багаторазовим ГПО Олександром Колодю, лижниками Олександром Шевченком, Валерієм Петровим. Вони — лідери, за якими йдуть десятки початківців.

Коли говоримо про здобутки в майстерності, то, звичайно, слова похвали адресуємо, перш за все, тренерам — М. Бондарю, Т. Евстаф'євій, В. Посуньку, І. Криці, Ю. Лівищу. Завжди на стартах з майбутніми радіомеханіками, операторами зв'язку, регулювальниками радіоапаратури, телефоністами і телеграфістами, іншими фахівцями майстри А. Холодовський, А. Проценко, І. Петрич, М. Пигурська, А. Паньковська, котрі багато зусиль докладають у роботі по моральному загартуванню спортсменів.

МЕНЕ нерідко запиту-

ють: — Як ви змогли активізувати роботу, не маючи типової спортивної бази?

І справді, зразок наших спортивних споруд у нас немає. Є невеликий спортзал, з нестандартним обладнанням зал для борців класичного стилю, стрілецький тир, два ігрові майданчики — ось і все багатство. А тренуємось на алеях парків культури, спорткомплексі сусідніх шкіл. Більше бути на свіжому повітрі — звідси запоручка успіху.

В. УШАКОВ, старший викладач фізпідготовки Кіровоградського СПТУ № 9.

ТУРНІРНЕ

МОТОСПОРТ

Олександрія. Траса «Вербова лоза». Змагання на кубок ЦК ДТСААФ УРСР з моторосу. Майстер спорту Олександр Ностирич (Ком-

панівека) став переможцем гонки мотоциклістів, що виступали на машинах класу 350 кубічних сантиметрів (у двох заїздах він фінішував першим, в одному — другим). У класах машин 125, 250 та 500 кубічних сантиметрів кіровоградці не зуміли потрапити в призери. В командному заліку вони були лише п'ятими. А перехідний кубок ЦК ДТСААФ УРСР вручено мотогонщикам Горлівки. На другому місці нинішні, на третьому краматорці.

ПІДСУМКОВА ТАБЛИЦЯ

чемпіонату України команд другої ліги шостої зони, які боролися за 1—14 місця

	В	Н	П	М	О
«Таврія»	24	12	4	81—34	60
«Нива» Вп.	22	9	9	64—34	53
«Суднобудівник»	21	10	9	74—37	52
СКА К.	19	11	10	62—46	49
СКА Од.	18	13	9	65—45	49
«Закарпаття»	19	10	11	57—41	48
«Нива» Тр.	18	9	13	61—52	45
«Колос»	18	7	15	43—50	43
«Вулканіст»	17	9	14	56—44	43
«Зірка»	17	8	15	56—60	42
«Атлантис»	15	11	14	37—39	41
«Шахтар»	14	13	13	40—42	41
«Зоря»	14	10	16	46—40	38
«Океан»	12	8	20	42—62	32

ЗАОЧНА СТУДІЯ «СІВАЧ»

Відповідальність перед самим собою

Заняття заочної літературної студії «Сівач» веде член Спілки письменників СРСР, поет Валерій ГОНЧАРЕНКО.

Сьогодні ми поведемо розмову про відповідальність митця перед своїм сумлінням і совістю, коли він береться за перо. Адже творчість — це не тільки важка і дуже складна праця, а й крок до людських сердець. Отже, ці кроки потрібно завжди робити, наперед обдумуючи кожен з них.

Почнемо нашу бесіду із листів, надісланих до «Молодого комунара». Кіровоградка К. пише: «Можливо у моїх віршах є літературні помилки і вони не підходять для друку, тоді прошу вибачити». Дійсно, літературні помилки поезію не прикрашають. І все ж, приємно, що автор сумнівається у своїх перших віршованих вправах.

Світловодськ К., надсилаючи нам свого вірша, сподівається, що «...ви якось його оціните і скажете: варто мені писати чи ні?». Якщо серце авторів тут нічого не може підказати, то ми тим більше. Справжня поезія починається не з кінчика пера, а з великої любові до поезії, творчості.

І нарешті початківець Г. з Вільшанського району дещо нас здивував своїм «проханням»: «Прохання повідомити автора про опублікування віршів...». Чому ми повинні повідомити про такі публікації? Хіба Г. не читає нашої газети?

Поезія — це в першу чергу самобутність, художній образ і глибока думка. Ми говоримо прописні істини. Але їх весь час повторювати змушують нас автори, які не завжди відчувають високу відповідальність, починаючи писати власні вірші. Наведемо кілька прикладів (як і завжди, прізвища не будемо називати).

Восходит сонце,
птичий говор
Дерева шепчуть,
листя шевелить.
Всё жизнью полнится
и зовом
природи, сердцем —
ведет на ферму
свинаря.

Ну, по-перше, пташина балаканина (мається на увазі «говор») не зовсім відповідає піднесеному настрою початкового рядка. По-друге, рима «свинаря-шевеля» надто оманлива, а точніше, зовсім не рима. По-третє, чому відокремлюється життя від «зову» природи? Хіба це не одне й те саме. По-четверте, навіщо було порушувати віршований роз-

мір в четвертому рядку (три зайвих складів). І, взагалі, зміст його, мабуть, не зовсім зрозумілий і для самого автора, який так неохайно його написав.

Ми часто говоримо про банальні епітети, штампи тощо. Як і завжди, їх у творчості молодих авторів більше, ніж цього хотілось би. Ось деякі з них: «Осень золотая, осень непростая», «Юність наша, юність золотая», «Уже падают листья, и дожди зарядили» і т. д. Іноді зустрічаються словесні покручі на кшталт: «И опять дзвенит нам в школу. В класс стоголосый наш звонок». Прозвучав ось-ось наш рас...».

Надіслали вірші зовсім юні автори, п'ятикласник А. Дяченко і трохи старша за віком учениця В. Барамба. Ми порадили б таким маленьким авторам

у першу чергу звертатись за порадою до свого вчителя.

Допомогли нам провести цю бесіду Н. Левицька, Е. Ломонос, Д. Шевченко та інші. Ми вдячні їм за листи. Ну, а за критику образитися не треба. Вона продиктована дружніми почуттями, тому ми і не вказуємо прізвищ під цитатами. А тепер продовжимо теоретичне заняття. Минулого разу ми закінчили урок римунвання і задали вам домашнє завдання. Найкраще справилися з ним О. Величко (м. Кіровоград) і Н. Яценко (с. Погребняково Новоградівського району).

Багато наших авторів порушують ритм. І це наводить на думку, що вони або ж погано володіють віршованим розміром, або, про нього поняття не мають. Що ж це таке? Щоб усім було ясно, ска-

жемо так: віршований розмір — це сукупність правил, за якими пишуться вірші. Сьогодні ми розглянемо хорей.

Спершу вяснимо, що таке стопа. Це — ланка з двох або трьох складів. Хорей — двоскладова стопа з наголосом на першому складі. Наприклад: Здалека під небом В вірній летючій, Голосно курличуть В небі журавлі.

Розставте наголос і розбийте рядки на двоскладові ланки (тобто, стопи). Цей вірш написаний трохостопним хореем, бо в рядку три стопи.

А ось вірєць чотирьостопний:

Захотілось в чеснім полі

Пошукати щастя-долі. Хай вас не дивує, що окремі стопи не мають наголосу, як тут напочатку рядка. Це допускається.

Тепер — домашнє завдання. Напишіть вірш на довільну тему чотирьостопним хореем.

Зичимо творчих успіхів і чекаємо від вас листів.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

ТВОЄ ДОЗВІЛЛЯ

«ЯК ПО ТЕЛЕБАЧЕННЮ» —

таку оцінку дають глядачі вечорам у Палаці культури імені В. І. Леніна світловодського ордена «Знак Пошани» виробничого об'єднання «Дніпроенергобудпром».

Якось задумали тут провести вечір, присвячений руху за комуністичну працю. Завідуюча відділом масово-політичної роботи Палацу В. Г. Павленко розшукала в об'єднанні людей, котрі пропрацювали в одному цеху чи бригаді по 25 і більше років, мають урядові нагороди.

«Ізюминку» їхньої роботи я хотіла збагнути сама, — розповідає Валентина Григорівна, — щоб якось «подати» молодим у залі. Бо про специфіку вони й у книзі почитали б, а от романтику, що так вабить юних, у деяких виробничих професіях помітити нелегко. Ось шопфера ми одного запрошували. Робота в нього — по кар'єру два кілометри сюди-туди глинну возити. І так щодня, і так, 17 років. Одноманітно, набридливо, думає? Я теж цього побоювалася. А проїхалася з ним кілька разів на «БелАЗі», і дивлюся: ще вчора тут була гола земля з сірим снігом, а сьогодні веселий струмок дзвенить назустріч весня-

ному сонцю. А завтра — перші голочки трав пробились, післязавтра там уже сніг від пролісків! От вам і романтика.

На той вечір передовиків виробництва були запрошені з сім'ями. Істотно важливий момент одне діло, коли про твої успіхи представники адміністрації підприємства розказують стороннім людям, і зовсім інше, коли в залі є й свої, коли бачиш захоплення в очах друзини, а в очах сина — радість і інтерес. Інтерес, не виключено, й до батькової професії. Ця загальна атмосфера піднесення передається й усьому залу. І тоді знаходяться прості, щирі слова, в яких нібито інформації мінімум, а сказано все. Наприклад, тоді ж один із запрошених на запитання, що його тримає стільки років на одному місці, відповів: «А як же там без мене?». Сказано все...

Зібрався провести в Палаці зустріч ветеранів Великої Вітчизняної. Мали зійтись люди здебільшого між

собою незнайомі. У цьому є своя складність — запрошені можуть почуватись скучно, незручно, не знати, про що говорити, залишатись пасивними споглядачами. Що робити, щоб цього уникнути? Придумали. На столиках розставили таблички: «Розвідники», «Льотчики», «Медпрацівники» тощо, всі розмістився за своїми фронтовими спеціальностями і — жодних проблем! Є і теми для бесід, і цікавість, і взаєморозуміння.

На подібних вечорах колишні фронтовики звертаються з напутнім словом до молодих. І того разу свенолі ветерани, що колись відстояли від ворога Вітчизну, передавали символічну естафету мужності тим, кому оберігати її спокій сьогодні — молодим воїнам. Урочисто, хвилююче, дум'ятно і для старших, і для юних.

«Що ви знаєте про Болгарію?» — вечір під такою назвою був організований у формі вікторини. На сцені під емблемами — трояндою (Болгарія) та колоском

(УРСР) розмістилися три команди у складі молодих працівників виробничого об'єднання твердих сплавів і тугоплавких металів, заводу «Чистих металів і сплавів» — з «Дніпроенергобудпрому». У жюрі — і гості з Болгарії. Саме змагання за схемою «запитання — відповідь» було звичайним, а домашнє завдання — значно... «смаачнішим». Еге ж, саме так — кожна команда піднесла на дегустацію жюрі власноруч приготувані страви болгарської кухні. Кулінарній точці вечір досяг тоді, коли взяли слово болівинки: спочатку вони співали тільки болгарські пісні, а потім усі, в яких було слово «дружба».

Та як би майстерно не були складені сценарії цих вечорів, як би не примушували переживати чіт думати, все ж не треба забувати, що заклад культури — це ще й місце відпочинку, місце зустрічі з мистецтвом. Хорова капела Палацу, ансамблі «Дніпряночка» та «Вогник» діялись ним із глядачами швидко. Так само швидко діялись з культпрацівниками ідеями комсомольської активності. Саме з їхньої ініціативи проведено чимало вечорів.

Н. ДАНИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Світловодськ.

ВИ ЗАМОВЛЯЛИ ПІСНЮ

В КОМАРОВО

Музыка И. НИКОЛАЕВА

Стихи М. ТАНИЧА

На недельку, до второго,
я уеду в Комарово,
поглядеть отыкшим
глазом
на балтийскую воину.
И на море буду разом
кораблем и водолазом,
сам себя найду в пучине,
если часом затону.
На недельку, до второго,
я уеду в Комарово,
сам себя найду в пучине,
если часом затону.
На недельку, до второго,
я уеду в Комарово,
где начается на донях
переметывенный баркас.
И у вас в карельских
скалах
на общественных началах

если только захотите,
будет личный водолаз.
На недельку, до второго,
я уеду в Комарово,
и у вас в карельских
скалах
будет личный водолаз.
На недельку, до второго,
я уеду в Комарово,
на воскресной электричке
к вам на краешек земли.
Водолазы ищут клады,
только кладов мне не надо.
Я за то, чтоб в синем море
не тонули корабли.
На недельку, до второго,
я уеду в Комарово,
Я за то, чтоб в синем море
не тонули корабли.

США. Такою чарівною гримасою зустрічає орангутанг Скіні відвідувачів «Буш Гарденс» парку у місті Тампа (штат Флоріда).

Телефото АП — ТАРС.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БН 00654.

НАША АДРЕСА:

316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

Обелг 0,5 друк. ар.

Ідєно 61103

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відпо-
відального секретаря — 2-46-87; відділів
робітничої молоді та внутрішнього
життя, сільської молоді — 2-46-37; про-
паганди, листів і масової роботи —
2-45-36; учнівської молоді, морально-
естетичного виховання — 2-46-87; вій-
ськово-патріотичного виховання та спор-
ту, фотолаборації — 2-45-35; оголо-
шень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

Зам. № 378. Тираж 57 500.

Газета виходить у вівторок,
чотвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 1.